

Misie v Obřanech a Maloměřicích v roce 1947

V obřanské farnosti se konaly misie v listopadu r. 1947. Během misí byly promluvy odděleně pro muže, ženy, hochy a dívky. Tehdy mi bylo 17 let a duchovní slovo pro nás měl P. Josef Jelen. Už samozřejmě nevím, o čem hovořil, ale určitě to bylo pro všechny zúčastněné povzbuzení ke zkvalitnění a prohloubení života podle Desatera.

Na zakončení misí jsme všichni prošli přes Obřany průvodem, v jehož čele nesli chlupci veliký kříž. Ten byl potom umístěn u kostelních dveří.

Pamětnice lidových misí z r. 1947 v Brně – Obřanech Marta Plevová 80 let

Z historie duchovních cvičení mládeže

Je úžasné vidět, jak se rok od roku zvyšuje zájem prožít chvíle radosti a poznání Boží milosti. A právě to nabízí exercicie, pořádané obřanskou farností sv. Václava, již pošesté.

Ubytování bývá zařízeno na farách a o blaho všech účastníků duchovních cvičení se starají naše obětavé farnice, ať už z pozic kuchařek či zdravotnic. Ve volných chvílích si můžeme zahrát míčové hry, zazpívat se scholou a provozovat mnoho dalších aktivit, které k dobré zábavě neodmyslitelně patří. Naše zážitky se staly neopakovatelnými a stále na ně vzpomínáme s úsměvem na tváři. Například na zápas ve fotbale s místní mládeží (Újezd u Černé hory 2008) nebo na "honičku" mladých táborníků (Stařeč 2009). Doufáme a přejeme si, aby ani letošní prázdninový pobyt nebyl výjimkou.

Děkujeme administrátorovi obřanské farnosti jáhnovi Mgr. Petru Špluchalovi, že si i po tolika letech vezme celou naši "bandu" na starost a připraví pro ni celotýdenní program plný zajímavostí a dobrodružství.

Účastnice exercicií pro děti a mládež

Lucie Bojanovská 15 let

Týkají se misie jen Afriky?

Co to jsou misie?

Když se řekne misie, vybaví se nám snad exotika dalekých krajín, palmy, černoši a indiáni. A přitom jsou misie něco, co se týká celé Církve.

Latinské slovo „missio“ znamená „poslání“. Ježíš Kristus, Bůh, který se stává člověkem (od tohoto významného okamžiku dějin, jeho narození, počítáme náš letopočet), dává na kříži svůj život za naše hříchy, třetí den vstává svou božskou mocí z hrobu a otevírá i nám cestu k věčnému životu v Božím přátelství. A nám, kteří jsme toto přátelství přijali (to se děje ve svátosti křtu), dává *poslání* (missio) přispívat k jeho šíření.

Máte někoho, kdo Vám důvěřuje, kdo s vámi počítá? Zcela jistě je jím Bůh. Nabídl nám své odpuštění a své přátelství a *posílá* nás, abychom je šířili dál... Každý má své místo v jeho plánu lásky, i ten, kdo jej ještě nezná...

P. Pavel Zahradníček

Pro zasmání z misí v Africe:

Představený misionářského řádu se loučí se skupinkou mladých kněží. Mají jít do pralesa a nést víru domorodcům u nichž se předpokládá kanibalismus.

„A jedno si dobře pamatujte,“ říká otec generál na konci své promluvy, „žádné unáhlené jednání! Nechci mít v řádu mučedníky, po kterých nezůstanou žádné ostatky!“

